

Så vil jeg også gerne sige noget i forlængelse af det, fru Elisabeth Arnold sagde før. Når der tales om ligestilling mellem vidt forskellige grupper, så er der altså ikke kun tale om store forskelle mellem faggrupper. Der er jo endnu større forskelle mellem forskellige grupper inden for samme faggruppe. Ligestilling kan man ikke klare ved at have en eller anden bureaukrat, undskyld mig ordet,ovre i Skatteministeriet til at fastsætte en eller anden takst. Det kan ikke lade sig gøre.

Den eneste vej til at få sikkerhed for, at det er reelle merudgifter, det drejer sig om, er ved igen at gøre det til et forhold mellem lønmodtageren, der har merudgiften, og arbejdsgiveren, der skal betale. Først dér får vi sikkerhed for retfærdighed og ikke gennem et eller andet takstsystem via skattelovgivningen.

Vi kan altså støtte lovforslag nr. L 99, men ikke lovforslag nr. L 100. Vi vil gerne gå ind i sagen igen, når vi har fået kulegravningen, og som sagt bør der på sigt ske en afvikling af de her fradrag, så arbejdsgiverne kommer til at betale de udgifter, de skal betale.

Sonja Albrink (CD):

Når man bliver udsat for begivenheder som dem, vi lige har været vidne til, er det klart og vigtigt, at man ikke lader følelserne løbe af med sig, så de står i vejen for en rimelig løsning. Men jeg vil også gerne på CD's vegne sige, at vi tager afstand fra den blokade. Det er ikke med den slags metoder, der skabes politiske resultater. Chaufførerne skal huske, at de som alle andre har mulighed for at tale deres sag over for politikerne, vel at mærke uden – og jeg vil gerne understrege uden – at gribe til en sådan helt uantagelig metode som den at lave en blokade. Det rammer alle mulige uskyldige og holder faktisk politikerne som en slags gidsler.

Når det så er sagt, vil jeg gerne kvittere ved at sige, at CD går ind for rimelige løsninger. Chaufførerne har nøjagtig samme krav som andre på en rimelig behandling, og det er, hvad regeringen lægger op til med sit forslag. Det er vi tilfredse med i CD. Der skal være klare og rimelige regler på dette område.

Vi støtter også ligestilling af privat og offentligt ansatte, men ligestilling af alle erhverv er en anden sag. Ligestilling i sig selv tager nemlig ikke hensyn til, hvilke merudgifter man faktisk har. Hvis man vælger højeste fællesnævner, får nogle for meget, og vælger man laveste fællesnævner, får nogle for lidt.

CD kan ikke støtte Fremskridtspartiets forslag, da det jo netop ikke tager dette hensyn. Vi foretrækker som sagt det forslag, som regeringen er kommet med. Det tager i højere grad udgangspunkt i lovens formål og holder netop fast i, at fradrag gives i forhold til de merudgifter, man har, når man er ude at rejse.

Poul Nødgaard (DF):

Regeringens forslag har det formål at skulle løse langtursschaufførernes problemer omkring størrelsen af den skattefrie rejsegodtgørelse. Så har der i dag været en stor diskussion om det her forslag; det ser vi i dag – nogle påstår, man ikke ser det. Man ser det, fordi der har været al den uro, og det tror jeg er rigtigt, men den socialdemokratiske ordfører siger, at det alligevel ville være kommet til behandling her og nu. Det tror jeg ikke rigtig på.

Men målsætningen er så en mindre forhøjelse af fradraget, som det fremgår, op til 250 kr. pr. dag. Men så er det, vi i Dansk Folkeparti forstår, at skatteministeren inden den 1. april vil se nærmere på problemerne. Jamen det forlyder også, at ministeren ikke har planer om at ændre i størrelsen af fradraget. Og det tror jeg er noget meget centralt – det var det også i en artikel, jeg tror, det var i Det Fri Aktuelt – og det er derfor nærliggende, at ministeren, når nu der skal rundes af her, svarer hele Folketinget på: Hvad er det så, ministeren vil, hvis ikke det er at foretage en eventuel korrektion? Jeg forstår det nærmest sådan, at de 250 kr. er sådan en slags acountohistorie, indtil man den 1. april ser, hvordan det hele har udviklet sig.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at retfærdighed jo sådan set altid er det, vi her i Folketinget skal prøve at yde, og dér kan man nok stille sig selv spørgsmålet, om det her lovforslag lever op til det. Jeg ved ikke, om ministeren i dag har nået at se et brev fra Dansk Metal – det har jeg i hvert fald fået. Jeg må tro på det, der står i det. Jeg går ikke ud fra, man sender et brev ud, der er utroværdigt. Nu kan jeg se, at ministeren finder det, det var glimrende. Der står noget om, at den såkaldte 60-dages-regel vil ramme mange af deres medlemmer, bl.a. rejsemontører, særdeles hårdt.

Så er der et eller andet indre ur i mig, der siger, at hvis vi nu laver en lovgivning her i løbet af ugen – jeg forstår nærmest, det skal hastes igennem Folketinget, det her – som så betyder, at der er andre grupper i det danske samfund, som bliver utrolig kede af det, jamen